

Paillas en Polichinel. Ons wordt niet gemeld of Ricciardi dien avond uitgelopen of misschien uitgelezen is, wat niet onmogelijk is.

Intusschen sprak de anti-Concilie. Hij bespottig terugdeinsde om zijn godeloos doel te bereiken, op den 9den het anti-Concilie. Hij blakte van af zijn parterre hielden plaats genomen in de loges zaal eenige van de dames, die de wereld vervullen met haar geschreeuw over de emancipatie der vrouw, en die men altijd tusschen de Garibaldianen vindt, als deze roode roovers een strooptocht doen.

Op bevel des voorzitters werd voorlezing gedaan van eenige brieven van adhesion, die ingekomen en door mannen geschreven waren, die liever bij den haard bleven dan een reis naar Napels maakten om de democratie en het ongehoof te gaan prediken.

Nadat de brieven waren voorgelezen van Victor Hugo en meer dergelijke mannen, die zich een naam hebben gemaakt in de geschiedenis van onze tegenwoordige tijd, kwamen de brieven van minder bekende personen en daaronder een van een wilde uit Amerika, die zich gelukkig gevoelde broeders te hebben in het theater der Fiorentini te Napels.

Na het voorlezen der brieven werden verschillende redevoeringen gehouden, die, omdat zij niets anders waren en konden zijn dan een herhaling van de artikelen der revolutionaire pers, spoedig begonnen te vervelen. Ricciardi nam het eerst het woord en deed een uitval op den Paus en het Concilie. Zij, die na hem de tribune beklommen, zeiden in andere woorden hetzelfde. Men verzeerde de sprekers met luide toehoeijingen, maar vond hunne redevoeringen vrij eentonig. Gelukkig verscheen een nieuwe redenaar, die sprak in een taal, welke niemand verstonde, namelijk in het spaansch.

Op eens verspreide zich door de zaal de boerering, dat de spreker een Mexikaan was. Zonder de waarheid daarvan te onderzoeken, zoept men de gelegenheid aan om wat afwisseling in de vergadering en den redenaar eene ovatie te brengen; luidekeels schreeuwde men: «Leve Mexico! leve het land, dat de keizers vermoordt!»

Zoo eindigde de eerste zitting. Daags daarop werd de tweede en — laatste gehouden. Nadat men geruimen tijd rustig gesproken en geluisterd had, omdat er enkel oud nieuws werd voorgelezen, kwam er weder eenige meerdere beweging, toen een Fransman, zekere Bernard, de tribune besteg en zijne klachten deed hooren over de fransche bezetting te Rome. Niet alleen voor hij hevig uit tegen het gezin van Antibes en de fransche Zouaven, maar ziede ook dat het geheele fransche volk van verlangen brandde om die bezetting te doen ophouden, welke eene verkrachting van het volkenrecht was. Hij werd luide toegejuicht; onder de kreten hoorde men: «Leve de republiek! de dood aan den keizer!» Dit was den commissaris der regering te erg; dat men den Paus vervloekt en zijn dood gewenscht had, dit raakte den commissaris niet, ook al was die Paus een vorst zoowel als keizer Napoleon, maar «weg met den keizer!» mocht men niet roepen, en dus verklaarde hij het anti-Concilie ontbonden en deed de aanwezigen onmiddellijk de zaal verlaten.

Zoo heeft dan de Voorzichtigheid de plannen der goddeloozen vrijheid en een einde gemaakt aan de haterlijke bespottig van het H. Concilie. Bidden wij Hem, dat Hij zijne heilige bescherming verder aan de doorlichtige Kerkvergadering verleene, opdat van haar de vernieuwing der wereld, de redding der maatschappij moge uitgaan.

Sterfgevallen.

Verleden dinsdag is in onze stad overleden, in den ouderdom van 86 jaren, Mevrouw de wed' de Saren, geboren Maria-Josephina Rubens. De

zijne zwakheid moest overwinnen, doch telkens

welke krachten zamelende om zijn werk te voltooien, teekende langzaam de hijgende. De eene letter na de andere op het papier, en hij ieder nieuw ontstaan woord zag, naar zijnen zoon van smart en schrik ontsteld, zijne zusters meer en meer verbleeken, zag men over de gezichten der schoonzonen een glimlach van tevredenheid trekken.

Een kreet klonk nu van de lippen des jongen gravin, die met wijde opeende oogen op het papier staarde.

De oude graaf hief langzaam 't gezicht tot hem op, en een blik van haat en toorn, van triumferenden hoort hief bleek, van smart triënd gelast des zoons.

Vervolgens wendde hij zijne oogen naar zijne dochter Rosa, en van haar naar het papier, terwijl zijne lippen zich zacht bewegen, als of zij zich tot spreken wilden openen.

— Gij wenscht, dat ik zal voorlezen wat gij beschreven hebt? vroeg Rosa treurig.

De oude man knikte en sloeg de oogen weer op zijnen zoon, alsof hij op diens gelast den indruk wilde bestuderen, welke de voorlezing op hem maken zou.

Rosa las met bevende, treurige stem: «Ik wil, dat mijn zoon Moritz dadelijk mijn «huis verlate. Ik ontferm ik, ik vloek hem, want » hij is de moordenaar zijns vaders.

» Graaf Samuël van Benjowski »

Eene plechtige stilte volgde op deze woorden, die als een doodvonnis zoo vreeslijk en ijzige-wakkend door de zaal geklonken hadden en aller gezichten deden verbleeken, aller barten

armen onzer stad verliezen door het afsterven van Mevrouw de Saren een hunner liefdadigste weldoensers. Eene groote menigte volk woonde gisteren de lijkplechtigheden bij in Onze Lieve Vrouw kerk.

Ter gelegenheid van de dood van Mevrouw de Saren heeft de familie Oscar Schaeften een uitleiding van brood gedaan aan de armen der stad en een som van 500 fr. gegeven aan het genootschap van den H. Vincentius à Paulo.

Men meldt de dood van den eerwaarden heer Joannes-Wilhelmus Schildermans, pastoor van Hoesselt, overleden in deze gemeente den 1sten januari, in den ouderdom van 64 jaren. M. Schildermans was geboortig van Tongeren; hij genoot den eerbied van al zijne parochianen. Hij was pastoor van Hoesselt sedert het jaar 1839.

Op den markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld 182 hoornbeesten, 172 schapen, 148 vette varkens en 591 magere varkens.

— De *Rechtspraak* IN ONZEN TIJD. — De *Keulse Courant* dankt uit Bern de volgende korrespondentie mede:

«Volgens een bericht, dat het *Luzerner Tagblatt* ons brengt, berust het voorstel van den *Ständerath*, Borel om den Bondsraad het onderzoek te belasten, of de pijnbak inderdaad nog immer in verschillende kantons blijft voortbestaan, op de volgende feiten:

«Een kantonaal jager in Zug werd beschuldigd een belangrijke diefstal te hebben gepleegd. Hij verklaarde, dat hij de gestolen waren (die de beklagde wist dat gestolen waren) gevonden had, maar opzettelijk den vond wilde verbergen; dus bekentenis van gestolen goet voor zich te hebben gehouden. Bovendien was door onderscheidene aanwijzingen de diefstal voldoende gebleken en zoude het gerechtshof den beklagde, ook zonder verdere bekentenis, hebben kunnen en moeten veroordeelen. De rechter wilde echter ook eene bekentenis der misdaad van den beschuldigde afdwingen, en slaat daartoe den volgende weg in: Van 26 oct. tot 10 nov. wordt de beschuldigde op water en brood gezet, — geene bekentenis. — Den 10 nov. nieuw verhoor van den beschuldigde; hij wordt ernstig aangemaand, zijne misdaad te bekennen, zoo niet — dan zouden andere maatregelen worden genomen — geene bekentenis. — Den beschuldigde worden de duimschroeven aangezet — geene bekentenis. De beschuldigde wordt op de oude manier, opgeheeschen — hij bekent nogmaals niet. De beschuldigde krijgt 6 slagen met eenen stok — hij begint te klagen en te kermen, maar verklaart, dat hij niets anders kan zeggen, dan hetgeen hij reeds gezegd heeft. Daar op ontvangt hij weer een dosis van 6 stokslagen. — «Al laat gij mij ook doodraanselen, mijnheer de rechter, ik heb niets meer te zeggen. » — De beklagde wordt daarop ook weder overgelaten. Andermaal ernstig vermaand, maar hij volhardt in zijne vroegere bekentenis. Hij wordt weer op water en brood gezet.

De *Neue Züricher Zeitung* deelt verder mede dat de rechter niet is een oud man, met hard en zijz vlees, maar een oude stelsel; integendeel, hij is een jong mensch die weinge jaren geleden van de hoogeschool is teruggekeerd.

— *Holloway's Pillen.* — Belangrijke voorzaken. — Al is de geest neder gedrukt en het lichaam verzakt door voortdurende ongesteldheid, toch moet de lijdende in dit jaargetijde eene laatste poging doen om zijne gezondheid te herstellen, door *Holloway's* zuiverende pillen in te nemen, die terwijl zij het bloed reinigen, de verborgen oorzaken van het kwaad zullen opzoeken en de zaden van de meeste kwalen uitroeyen. Geen lijdende kan te veel verzakt zijn, om deze zachte behandeling veilig en met goed gevolg te ondergaan; ook noch behoeft

hadden doen beven. De oogen van den ouden graaf starden nog altijd op zijnen zoon met eene uitdrukking van triumpheerlijken haat; de beide zusters stonden met neêrgeklagen oogen maar de gezichten der beide mannen waren beraden en somber, en geen de minste zweem van smart en medelijden was er op te lezen.

Een hunner naderde nu de tafel en nam met een langzame, plechtige beweging het papier. — Onze dierbare vader heeft hier te gebieden, en zijn wil moet gehoorzaamd worden, zegde hij met luide, strenge stem. Ik ontboud mij van elk oordeel over hetgeen zijne zoon hem gedaan heeft. God moge tusschen vader en zoon richten en dengene genadig vergeven, dieu graaf Samuël Benjowski zijnen moordenaar noemt; maar zoelang hij leeft, moet hij meester in zijn huis zijn en ieder moet er hem eerbiedigen.

— Gij zal de eerste zijn die dit doet, zegde graaf Moritz met treurig, maar beraden gezicht, terwijl hij van achter zijne zusters vooruittrad en zijnen vader uaderde. Mijn zwager, de baron van Jemnik, heeft volkomen gelijk; vader is hier meester in huis, en zoo lang hij leeft zal zijn wil gehoorzaamd worden. Dat hij nog lang moge leven! moge hij, wien God de spraak heeft ontweeten, en het woord van de lippen verbannen, wederom in zijn hart de taal der liefde leeren verstaan, opdat het eerste woord, 't welk van zijn lippen klinkt, een woord van vergiffenis zij. Ik wil echter dit woord van vergiffenis en liefde thans reeds spreken. Ja, vader, ik vergeef u we hardheid, ik vergeef u den vloek, dien ge op mijn hoofd hebt geworpen, en die voor mij altoos een smart en een ongeluk zal zijn. Gij hebt mij niets dan uw haat gelaten, maar ik, ik laat

u mijne liefde en mijne vergiffenis! Ik zal iederen

avond, iederen morgen voor u bidden, en gelukkig zijn als ik verneem, dat het mijnen vader wel gaat op aarde, beter dan zijn verstooten, ongelukkig zoon. Vaarwel, vader! Wij zullen elkander wellicht op aarde niet wederzien, laat mij daarom voor het laatste u hand vatten, en er mijne lippen op drukken.

Terwijl graaf Moritz dit zegde, knielde hij voor zijnen vader, nam de hand van den grijsaard, voor dat deze hem deze kon onttrekken en drukte er een langen gloeienden kus op.

— En nu, riep hij opstaande, nu moge de verstooten zoon de wereld ingaan, om te beproeven door eervolle daden den vloek te bannen, die op zijn hoofd rust, en dien in zegen te verkeerden ik ga, beeren zwagers, en ik lees zeer goed op uw gelaat, dat u dit verheugt en gij den haat hebt aangestookt, die in het hart mijns vaders brandde. Maar u vergeef ik niet, gelijk ik hem heb gedaan, en er zal een dag komen, dat ik met u afreken voor de smart van dezen dag.

— Wil mijn zwager ons dreigen? riep baron Jemnik heilig.

— Neen, antwoordde Moritz, neen, ik wil slechts de waarheid zeggen, en ik begrijp dat u dit als eene bedreiging schijnt. Ik ga, ik maak plaats voor u, maar zeg u, dat ik zal wederkeeren, en dan zal ik het niet zijn, die dit slot verlaat. En nu tot u, mijne zusters! Mijn hart smacht naar een woord van liefde; zult gij dit spreken? Ik open mijne armen voor mijne zusters; zult gij den broeder uw afscheidskus komen geven?

— Rosa, ik, als uw echtgenoot, verbied het u, riep baron Jemnik. (Vordt vervolg'd.)

beveest te zijn, dat zij eenig nadeel zullen ondervinden door het gebruik dezer pillen. Zij zijn onfeilbaar in maagziekten, gal aandoening, misselijkheid, gebrek aan eelust, ongesteldheid der ingewanden, verstopping en de ongemakken welke voortspuiten uit eene ongeregelde der spijsverterings-organen.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Troppmann bezet de cel N° 1, in welke zooveel misdadigers het noodlottig uyt hebben afgewacht, in welke La Pommerais, onder ander de laatste oogeblikken van zijn leven heeft doorgebracht.

Toen het celrijtuig op de opene binnenplaats der gevangenis aankwam, was M. Isambert, griffier der Roquette, voor handelszaken uitgegaan, en het was een griffiers-klerk, een jonge Korsikaan, die met de opsluiting van den nieuwen gevangene gelast was.

De beambte had de gansche zaak van den moordenaar der familie Kinck gevolgd; hij braudde van verlangen om hem te zien en toen Troppmann in de greffe werd gebracht, was hij zoo aangedaan, dat hij met zenuwachtige beving het vonnis van ontsluiting opstelde. Nauwelijks was de laatste formaliteit vervuld, of de arme griffiers-klerk, bevond zich onpasselijk en men moest hem verzorging toedienen, om hem tot het bewustzijn terug te brengen.

Troppmann was niet het minste aangedaan; zijne eerste beweging van zwakheid was spoedig voorbij en hij jockte. Welk een zonderling kontrast!

De cel n° 1 dient telkens dat een enkel tot den dood veroordeelde naar de Roquette gezonden wordt, omdat deze cel grooter en meer verlicht is dan de anderen.

Sedert dat Troppmann deze treurige cel, in gezelschap van eenen wachter en eenen soldaat, betrokken heeft, is, hij slechts door MM. Bozerian, advocaat bij het kassatiehof, Claude en Souvras bezocht worden.

M. Bozerian is slechts tien minuten bij zijnen klient gebleven, welke hem gevraagd heeft of zijne voorziening kans had van aangenomen te worden.

De achtbare advocaat antwoordde, dat hij nog geene kennis van het dossier genomen had, en heeft beloofd heden te zullen terugkeeren. Eenige oogeblikken later trad M. Souvras in de cel.

Troppmann, welke men van het dwangkamsool ontzagen had, om aan Mr Lachaud te kunnen schrijven, zat aan de tafel, welke onder het venster geplaatst is Voor hem, op een goepend boekdeel van *Le Tour du Monde*, lag de brief welke hij geschreven had.

De brief aan Mr. Lachaud gericht, was in den volgende zin opgesteld.

Paris, 3 januari 1870.

• Mijnheer Lachaud, 11, rue Bonaparte.

• Heb de goedheid morgen in mijne cel te komen, indien het u niet moeilijk valt.

• Uw toegenogene,

• J. B. TROPDMANN.

Bij het binnentreden van M. Souvras is de gevangene opgestaan en heeft hem eenen stoel aangeboden, juist alsof hij hem in zijne woning ontving. Troppmann zag een weinig bleek.

— Hoe gaat het Troppmann? vroeg M. Souvras.

— Zeer wel, antwoordde de veroordeelde met de grootste kalmte.

— Gij hebt mij gisteren laten roepen; gij ziet dat ik spoedig gekomen ben.

— Ik dank er u voor, want ik moet u zeggen dat de zaak niet kan uitgesteld worden. Er is kwestie van mijn hoofd.

En plotseling, alsof hij meende dat zijn bezoeker zoo gedacht hebben, dat hij bevreesd

was, zegde hij: — Het is niet omdat ik voor den dood bevreesd ben. Huine tot der dood veroordeeling zou mij weinig kunnen schelen, indien ik mijne familie niet had. Ik zou liever er spoedig een einde aan maken, want ik heb Mr. Lachaud verzegt dat indien ik gedurende 40 dagen in het dwangkamsool moet blijven, ik hun zou verzoeken mij dadelijk te doen sterven.

Vervolgens plotselings tot een ander gedacht overgaande, zegde hij: — Ik heb u hier doen komen om u te zeggen waar gij de portefeuille van Kinck zult vinden, welke zoo belangrijk voor mij is, dewijl zij de namen van mijne medeplichtigen bevat; dezelve is op eene diepte van 20 centimeters begraven.

Hij nam altoos een blad papier en tekende een plan, aanwijzende den weg welken men moet volgen om zich te voet van Cernay naar den voet van den boom te begeven, onder welken Troppmann zegt, dat de portefeuille in eenen rooden zakdoek gewikkeld is.

Nadat M. Souvras hem zijn plan had laten afwerken, deed hij den gevangene opmerken, dat hij beter zou doen zijne medeplichtigen te noemen en dat de justitie alsdan stellig zou bevelen de portefeuille te zoeken.

Troppmann bleef voortdurend bevreemd, dat hij dit niet kan doen.

Het gesprek heef ongeveer 25 minuten geduurd, zonder tot andere uitslagen te leiden.

BURGERLIJKE STAND DER STAD TONGEREN, van den 50 december 1869 tot den 7 januari 1870.

GEBOORTEN 7. — 1 jongen, 6 meisjes.

HUWELIJKEN 2. — Tusschen: Amponds-Hendrik Van Iseghem, zonder beroep, geboren te Westroosebeke, en Mechtildis-Gertrudis Coignou, winkelier.

— Joannes-Cornelius Hollanders, schoenmaker, en Maria Wymanus, weduwe van Eugène Requillé, herbergierster, geboren te Hoesselt.

— Sterbens 4. — 4 mannelijk, 3 vrouwelijk.

— Maria-Josefina Rubens, weduwe van Joannes-Philippus-Josefus de Saren, rentenier, 86 jaren.

— Joannes-Franciscus-Lodewijk Huyds, 6 dagen.

— Maria-Josefina Gielen, weduwe van Arnoldus Fréderix, zonder beroep, 81 jaren.

— Maria-Elisabeth Schoobben, weduwe van Nicolaas Vandenberg, zonder beroep, 76 jaren.

Het vraagpunt om zich zonder medecijnen te genezen is volkomen opgelost door de belangrijke uitvinding van MM. Du Barry, der Revalenta Arabica du Barry, die eeftigmaal haren prijs in andere geneesmiddelen uitpakt. Ziehier een klein uittrekk van 70,000 volmaakte geneesingen:

N° 62,176, *Sainte-Romaine-des-Iles* (Saône-et-Loire), 50 december 1862.

Mijnheer. God zij gedank! De Revalenta Arabica du Barry heeft een einde gesteld aan mijne 18 jaren lijden aan de maag, zwakheid en nachtelijk zweel, om mij op nieuw den kostbaren schat der gezondheid te verliezen.

J. Compere, Pastor.

N° 47,121. *Mej. E. Jacobs*, van vijftien jaren afgrijzelijke zenuwkeuken, slechte spijsvertering, uiterpynen, moederkeval, zwaarmoedigheid. — N° 48,514, *Mej. E. Yemina*, van tienjarige maagziekte en al de gruwelen eener zenuwkeuken. — N° 49,842. *Mec. Marie Joly*, van 30jarige verstopping, slechte spijsvertering, zenuwkeuken, kortbarstigheid, hoest, winden, maagtrekkingen en valgingen. — N° 56,212. De dochter van M. de kapitein Allen, der koninklijke zeedienst, van eene valende ziekte.

In doozen van 1/4 kil., fr. 2,25; 1/2 kil., fr. 4; 1 kil., fr. 7; 2 kil., fr. 12; 3 kil., franco, fr. 60.

De Chocolade Revalenta du Barry, in polder. Smakelijke spijs voor ontbijt en avondmaal, uitnemend voedzaam, de zenuwen en het vleesch verkleinende en versterkende, zonder hoofdpijn, verhitting, noch de andere ongemakken der doorgaans in gebruik zijnde chocoladen op te leveren. In doozen en in tabletten van 12 tassen, fr. 2,25; 24 tassen, fr. 4; 48 tassen, fr. 7; 288 tassen, fr. 52; 576 tassen, fr. 60; hetzij 40 centiem per tas.

Verkrijgbaar te Tongeren, bij MM. VANCKEN-KAANS, SWINKELS en DEFASTRÉ, apothekers.

Handelsberichten.

TONGEREN, den 5 januari.

MIDDELPRIZEN.

Tarwe nieuwe, de 103 kilos fr. 25,75 af 0,50

Rogge, » 94 » 18,50 af 0,00

Gerst, » 91 » 20,00 af 0,00

Soell, » 114 » 22,00 af 0,00

Haver, » 75 » 13,50 af 0,00

Boter, den halven kilo. fr. 0,00 tot 1,55 op 0,00

Eijeren, de 26. » 0,00 tot 2,50 op 0,00

Witte aardappelen, de 100 kilos. fr. 5,50 op 0,00

Rode, id. » 6,25 op 0,00

Kroketten, id. » 6,00 op 0,00

Onstongenid. » 8,25 op 0,00

Hooft, de 1000 kilos. » 77,50 af 0,00

Strooi, » 46,00 af 8,00

THIENEN, den 7 januari.

Tarwe, de 100 kilos. fr. 23,88 af 0,18

Rogge, » » 19,72 af 0,38

Haver, » » 19,04 af 0,60

Gerst, » » 22,50 af 0,00

Hoekweit, » » 20,54 af 0,00

Koolzaad, » » 43,81 af 0,00

Tarwe, de 100 kilos. fr. 24,50 af 0,50

Rogge, » » 18,60 af 0,40

Gerst, » » 21,00 af 0,60

Hoekweit, » » 22,00 af 0,00

Haver, » » 18,00 af 0,40

Genever, den hektoliter, » 79,00 af 1,00

VERVIERS, den 17 december.

Tarwe, de hektoliter van 80 kilos, fr. 21-36 af 0,00

Rogge, » 70 » 14-70 op 0,00

Aardappelen, de 100 kilos, » 8-00 af 0,00

Boter, den 1/2 kilo, » 1-50 op 0,00

Eijeren, de 26 » 1-50 af 0,00

GENT, den 17 december.

Tarwe, den hektoliter, fr. 20,00 af 0,00

Rogge, » » 15,25 af 0,00

Gerst, » » 15,75 op 0,25

Hed. (voeder) » » 9,00 af 0,00

Hed. (brood) » » 60,00 op 0,00

Koolzaad, » » 44,00 af 0,00

Lijnzaad, » » 36,00 af 0,00

Lijkkoeken, de 100 kilos, » 22,00 af 0,00

Koolzaadkoeken, » » 19,00 op 0,00

Kempzaadkoeken, » » 17,00 af 0,00

BRUSSEL, den 7 januari.

Tarwe, den hektoliter, fr. 20,76 af 0,38

Rogge, » » 12,88 af 0,92

Gerst, de 100 kilos, » 20,52 af 0,00

Haver, » » 24,50 af 0,00

Koolzaad, » » 42,50 af 0,00

LEUVEN, den 7 januari.

Tarwe, de 100 kilos, fr. 26,00 tot 26,25 af 0,00

Rogge, » » 18,75 tot 19,00 af 0,00

Hoekweit, » » 22,50 op 0,50

Haver, » » 18,75 af 0,00

Gerst, » » 22,50 op 0,50

Hoekweit, » » 23,00 af 0,00

Koolzaad, die, 100 liters, » 85,00 af 0,00

Gezuwerde, » » 90,00 af 0,00

Lynolie, » » 70,00 op 0,00

ANTWERPEN, den 7 januari.

Tarwe, de 122 kilos. fr. 28,00 af 0,00

Rogge, 412 » » 23,00 af 0,00

Gerst, 100 » » 22,80 af 0,00

Haver, 80 » » 16,00 af 0,00

Hoekweit, 105 » » 23,00 af 0,00

Boonen, 130 » » 29,00 op 0,00

MIDDELPRIZEN PER 100 KILOS.

Tarwe bloem, inlandsche, 1ste kwal. fr. 37 1/2 » 38 1/2

PARIJS, den 7 januari.

Meel: 8 marken jan. (139 kil.) 54,50 54,50

» maart-april » » 55,00 55,00

» 4 maanden van mei » » 55,75 55,75

» superieur, jan. » » 53,25 53,25

KANTOOR VAN DEN NOTARIS

LOUIS VAN ORMELINGEN, TE SICHEN.

Openbaar verkoop van onroerende Goederen.

Dinsdag 11 januari 1870, om 1 uur na middag, zal de notaris VAN ORMELINGEN van Sichen-Sussen en Bolré, ten woonhuize en ter rekvisitie van LAMBERT NICLAES, herbergier